

מ"ת 42851/05/14 - מדינת ישראל נגד דוד אביטבול

בית משפט השלום באשקלון
מ"ת 42851-05-14 מדינת ישראל נ' אביטבול(עציר)
בפני כב' השופט אמיר דהאן
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
המשיב
דוד אביטבול (עציר)

15 יולי 2014

נוכחים:

המבקשת באמצעות ב"כ עו"ד לנה לנצט

המשיב, הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד רז קרן בשם עו"ד ליאור חיימוביץ

החלטה

בפניי בקשת המאשימה לעיין מחדש בהחלטת שחרורו של המשיב, להשיבו למעצר עד לתום ההליכים ולחלט את הערובות שנתנו לשחרורו.

המשיב, דוד אביטבול ת.ז. ... יליד 1969 מאשדוד, נעצר ביום 19/05/2014, הועמד לדין בפני בית משפט זה בכתב האישום הראשון ביום 23/05/2014 שוחרר בתנאים. בו ביום לאחר שלא התייצב תובע לדין, עמד בתנאים, נעצר בשנית לאחר שנחשד בהפרת התנאים ביום 10/06/2014 וכתב אישום שני הוגש נגדו לבית משפט זה 15/06/2014.

כתב האישום הראשון מייחס למשיב כי ביום 18/05/2014 הגיע המשיב לחנות הבשר של המתלונן, צעק על המתלונן כי מכר לו בשר מקולקל, נגח בפיו גרם לו לחבלה נטל סכין שהייתה על הדלפק וניסה לדקור את המתלונן בבטנו, חתר אותו בידו, וגרם בה פציעות, ואז שני עובדיו של המתלונן הצליחו להשתלט על המשיב והוציאו אותו מהחנות.

ביום 19/05/2014, למחרת, איים המשיב על המתלונן בעסקו באיומים שונים.

כתב האישום השני מייחס למשיב, כי ביום 05/06/2014 התקשר המשיב אל בית העסק של המתלונן, ואמר לו "זה אני הבחור שדפקת אותו ושבגללך אני עצור ואם לא תבטל את התלונה אני אשחט אותך ואת כל המשפחה שלך". מאוחר יותר באותו היום חזר והתקשר המשיב לבית העסק של המתלונן ואמר "שלא תעז לנתק עוד פעם, ורק שתדע שגם אם אני לא אצליח להגיע אליך, אני אדאג שאנשים אחרים יגיעו אליך".

עוד הואשם המשיב כי ביום 10/06/2014 שהה בכתובת מעצר הבית ללא פיקוח, וכך עשה בתאריכים 27/05/2014,

28/05/2014, 29/05/2014, 01/06/2014, 02/06/2014, 05/06/2014, 08/06/2014 ו-09/06/2014 בין השעות 8:00-09:30.

ראיות לכאורה - כתב האישום הראשון:

בית המשפט עיין בחומר הראיות ובתצלומי מצלמת האבטחה, ומצא כי ישנן ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום.

אמרות המתלונן מימים 18/05/2014 ו - 21/05/2014 מתארת את האירוע כאמור בכתב האישום, כיצד המשיב הגיע לעסק נגח בפניו של המתלונן נכנס לתוך השטח הפנימי של החנות נטל סכין ניסה לדקור אותו בבטנו וחתך אותו בידו. המתלונן מדגיש את המהירות העצבנות והאלימות בהם נקט המשיב .

אמרת אביו של המתלונן יוסף מיום 19/05/2014 מתארת גם היא כיצד נכנס המשיב בסערה לחנות נגח במתלונן ואחז בסכין, ניסה לדקור את המתלונן ואז הוצא מהחנות בעזרת הנוכחים. למחרת חזר המשיב למקום והחל לצעוק ולאיים.

אמרת שמבל אסגדום, מיום 20/05/2014 עובד בחנותו של המתלונן מתארת המשיב נגח במתלונן לקח סכין וניסה לדקור את המתלונן בבטן וחתך אותו בידו ואז שמבל ובחור נוסף בשם קינפה תפסו את המשיב מאחור הוא השתולל והסכין נפלה, עד שהוצא מהחנות המשיך להשתולל והיכה בחלון ונסע משם על אופניו , יום אחר כך בא לשם וצעק ואיים עוד . שמבל אמר עוד כי המתלונן נחבל בפיו ונחתך בידו .

אמרת קינפה מועשו עובד בחנותו של המתלונן מתארת את אותם הדברים, הנגיחה, נסיון הדקירה ההשתלטות על המשיב , פגיעותיו של המתלונן והאימים.

אמרת המשיב עצמו מימים 21/05/2014 מפרטות כי קנה בשר מהמתלונן והתברר לו כי הבשר היה רקוב , ואז ראה באינטרנט כתבה בגנות החנות והגיע למקום כדי לזרוק לו את הבשר לפנים ואז נבהל מזה שליוסף , אביו של המתלונן היה סכין ביד ותפס סכין שהיתה שם כדי להגן על עצמו ואז באו שני כושים קפצו עליו והפילו לו את הסכין , גם למחרת הוא מאשר שחזר למקום כדי להתריע בפני האנשים שלא יקנו בשר במקום ואמר כי ירעיל לו את המשפחה המשיב לא ידע לומר אם נגח בפניו של המתלונן.

סרט האבטחה מראה חלק גדול מן האירוע ותומך היטב את גרסת המתלונן הן באשר לאירועים והן באשר לתוקפנותו של המשיב , כך נראה המשיב יורד מאופניו ומגיע במהירות לתוך החנות כשהבשר בידי (מצלמה 1) במצלמה 3 ישנו אור חזק מן הצד אך עדיין ניתן לראות את המשיב מגיע במהירות ובתוקפנות אל המתלונן שנמצא מאחורי דוכנו מטיח בפניו את ידו ומתנפל עליו וכן את שני העדים מוציאים מידי של המשיב את הסכין לאחר מכן במצלמה 3 ניתן לראות כי עדיין לא נרגע המשיב ועדיין הוא משתולל שהנוכחים מנסים להרגיעו.

סיכום אישפוזו של המתלונן מצביע על חתכים עד רמת הגידים בכף ידו , חתכים אשר הצריכו טיפול כירורגי.

אשר על כן אני קובע כי ישנן ראיות לכאורה לכתב האישום הראשון.

ראיות לכאורה- כתב האישום השני:

אמרת של מישל אביטבול מיום 11/06/2014: מדובר באביו של המשיב, אשר משמש כערב שלו. לדבריו, פיקח על מעצר הבית והתקשר באופן יומי למפקחים אשר מונו על ידי בית המשפט בכדי לוודא כי אכן נשמרים תנאים המעצר. האב מבהיר לשוטר כי אינו מפקח, אלא ערב.

אמרת של חן אלבז מיום 11/06/2014: בהודעתה מוסרת כי מהווה ערבה ומפקחת על המשיב, וכן תפקידה לפקח עליו 24 שעות ביממה. חן מודה כי במהלך הבוקר, יצאה בכדי לשים את ילדיה בגן הילדים ולכן השאירה את המשיב לבדו בדירה וללא פיקוח. חן נשאלה בעניין שיחת הטלפון בין המשיב למתלונן, ואמרה כי לא ידוע לה שהיתה שיחה כזו. לטענתה הלכה להביא את הילדים מהגן בשעה בה התקיימה השיחה. לטענתה, שהה המשיב באותו הזמן עם אחותו של אמא שלו.

אמרת המשיב מיום 10/06/2014: בה מוסר המשיב כי חבר שלו דיבר עם המתלונן, והעביר לו את הטלפון. המשיב אמר לחבר "תראה מה אתה עושה לי" והמתלונן מיד ניתק לו את הטלפון בפניו. בהמשך הכחיש המשיב את כל המיוחס לו וענה בצורה מתחמקת לשאלות החוקר.

אמרת המתלונן מיום 05/06/2014: המתלונן מספר כיצד המשיב התקשר אליו, ואיים עליו בשתי שיחות טלפון כאשר בין השיחות טווח זמן של כ- 15 דקות. כשנשאל אמר כי המשיב לא התקשר אליו לפני כן, וכי זיהה את המשיב בבירור הן מקולו והן עקב העובדה שציין כי המתלונן הכניס אותו למעצר. המתלונן הוסיף כי הוא מפחד מהמשיב או מתגובה מטעמו באמצעות אחר.

עימות בין המשיב למתלונן מיום 10/06/2014: מהעימות לא עולים נתונים נוספים, הצדדים חוזרים על גירסאותיהם.

דו"ח פעולה גיל סער מיום 10/06/2014 שעה 19:30 השוטר מתאר כיצד עלה למקום מעצר הבית של המשיב, ומצא כי המשיב נמצא במקום ללא ערבי. במקום היתה רק דודתה של אשתו סימה, אשר אינה משמשת מפקחת. בנוסף השוטר הודיע כי התבצעה תפיסה של הטלפון הנייד של המשיב.

איזוק אלקטרוני:

ב"כ המשיב פנה לבית המשפט כדי להאריך את התקופה אשר נקצבה לאיזוק האלקטרוני וגם לאחר ההארכה שקצב בית המשפט, נותר המשיב ללא איזוק אלקטרוני, ועל כך אין מחלוקת.

מן העובדות לעיל הגיע בית המשפט למסקנה, כי ישנן ראיות לכאורה לכך שהמשיב שהה בביתו ללא נוכחות ערב, מספר פעמים ובאופן קבוע, שוחח עם המתלונן ואיים עליו כדי שיבטל את התלונה, וכן אין מחלוקת כי המשיב שהה ללא איזוק אלקטרוני במקום מעצר הבית שלו.

תנאי השחרור שנקבעו על ידי כב' השופטת סבין כהן היו:

1. מעצר בית מלא בביתו של המשיב רח' ז'בוטינסקי 38/19 אשדוד.
  2. חתימה על התחייבות עצמית בסכום של 10,000 ₪.
  3. חתימת ערבות צד ג' של אביו של המשיב אבוטבול מישל בסכום של 10,000 ₪.
  4. איסור יצירת קשר עם המתלונן והרחקה מבית העסק של המתלונן.
- כן קבעה כב' השופטת כהן דיון נוסף בבקשה ליום 25/5/2014 בשעה 13.30 בפני מותב זה במעמד שני הצדדים.

תנאי השחרור אשר נקבעו על ידי מותב זה לאחר דיון במעמד שני הצדדים היו:

- א. מעצר בית מחוץ לאשדוד .
- ב. הפקדה בסך 5,000 ₪.
- ג. 2 ערבים אשר יחתמו על ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪ כל אחד ויתחייבו לפקח על המשיב.
- ד. איזוק אלקטרוני החל מיום 28.5.14.

הערבים נחקרו למחרת היום, והוזהרו על ערבותם, וכן נקבע כי אם לא יעמוד המשיב בתנאים או יפר אותם - ייעצר עד תום ההליכים נגדו.

אני דוחה את טענת ב"כ המשיב כי המשיב לא הפר את התנאים. החלטת מותב זה אשר שינתה את מקום מעצר הבית והוסיפה פיקוח על המשיב לא ביטלה את החלטת כב' השופטת כהן אשר קבעה כי המשיב לא יעמוד בקשר כלשהו עם המתלונן, אלא מטרתה הייתה להוסיף תנאים לאחר דיון שאותו קבעה כב' השופטת כהן עצמה, במעמד שני הצדדים, לבחינה מחודשת. כלומר לשיקול דעת בדבר הוספת תנאים או אף מעצר עד תום ההליכים.

הדבר נאמר במפורש בסיפא של ההחלטה:

"אין ספק כי התמונה העולה היא תמונתו של משיב המסוכן לסביבתו. תמונה זו לא היתה בפני בית המשפט השלום וגם לא בפני בית המשפט המחוזי והיא עומדת בכל עוצמתה בפני היום אל מול הכלל שאדם משוחרר לא יוחזר בנקל אל בית המעצר. החלופה אליה שוחרר המשיב אין די בה לדעתי..."

זאת ועוד, סעיף 48 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) תשנ"ו - 1996, קובע כי:

"שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייבב לחקירה, לדיון במשפטו או בערעור, או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט; בית המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות"

אין ספק כי המשיב חרג מהתנאי הסטטוטורי הקבוע בסעיף 44 לחסד"פ מעצרים ושאין צורך לקבעו בהחלטת בית המשפט, ולפיה ימנע מלשבש את הליכי המשפט.

דבריו של המשיב למתלונן וכן דבריו של המשיב באולם: **"אני אמרתי שאני אדבר עם המתלונן שיגיד שאני לא מסוכן ואני אחזור הביתה"**, מראים לכאורה כי המשיב התכוון לשכנע את המתלונן להשפיע על מהלך המשפט לטובתו למסור אמרה נוספת במשטרה, ולהביא לשחרורו ממעצר הבית. תוכן הדברים מצביע על כך, כי כוונתו למעשים שכאלה, וכי המתלונן איום על מנת שיפנה למשטרה יאמר שם דברים, ו"יבטל את התלונה" אחרת יפגע על ידי המשיב או על ידי אחרים.

הנה כי כן ישנן ראיות לכאורה שהמשיב שהה ללא פיקוח פעמים רבות, ואף ניצל את רשלנות הערבים שהיו צריכים לפקח עליו, ואיים על המתלונן כדי לשנות את מהלך ההליך המשפטי.

הפרת תנאי איזוק אלקטרוני:

ביום 01/06/2014 ניתנה החלטת בית המשפט, לפיה הוארך המועד לאיזוק אלקטרוני עקב טענות ב"כ המשיב לתקלות בעניין זה.

ההחלטה האריכה ביד רחבה את התקופה עד ליום 08/06/2014 ואף נקבעה תזכורת פנימית כדי לבקר את קיום התנאי החשוב הזה.

גם לאחר ההארכה המשמעותית שניתנה למשיב להסדיר האיזוק האלקטרוני, לא הותקן האיזוק, המשיב לא ביקש אורכה נוספת ולא התייבב בחזרה למעצר וכך הושם גם תנאי זה לאל.

אשר על כן אני קובע כי ישנן ראיות לכאורה שדי בהן כדי להרשיע את המשיב בהפרת צו שיפוטי.

מסוכנות המשיב במישור האלימות:

חומר הראיות מראה כי המשיב מתנהל באימפולסיביות באלימות קשה ונדרשו 3 אנשים על מנת לרסנו ולהוציאו

עיון בעברו הפלילי של המשיב מצביע על כך שהמשיב הורשע פעמים רבות בתקופה האחרונה בעבירות אלימות: כך בעבירה של **איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש** ב-2013, איומים (2012), וכן הופסקו ההליכים הפליליים נגדו בשנים 2006, 2008, 2009 בגין מחלת נפש בכל העבירות. היו אלו אישומים **בפציעה של עבריין מזויין החזקת סכין הפרת הוראה חוקית, תקיפת בן זוג.**

עוד הורשע המשיב בעבירות תקיפה נוספות בשנים 2000, 2002, 1994, וכן בעבירות סמים והתחזות.

האלימות, התוקפנות ועזות המצח ניכרו היטב גם ממעשיו של המשיב ביום 19/05/2014 כאשר שב לחנות ואיים את איומיו, וכן כאשר מתוך מעצר הבית שלו, איים פעמיים על המתלונן כדי שימסור מה שימסור במשטרה.

התרשמות בית המשפט מהמשיב באולם הייתה דומה הן מתוכן דבריו של המשיב על המתלונן והן מן הטון שלהם. כך עלה כי המשיב אינו ער לחומרת מעשיו, דיבורו היה תזזיתי והוא צעק והדגיש דווקא את חומרת מעשיו הרעים של המתלונן.

שאלת מעצרו של אדם אשר הפר תנאי שחרור - המסגרת הנורמטיבית:

שחרורו של אדם לחלופת מעצר הוא ביסודו של דבר הסכם המובטח בהוראה חוקית ובסנקציה פלילית. **זהו הסכם של כבוד.** בעת עריכתו **מכבד** בית המשפט את זכותו של המשיב לחירות אשר היא זכות הנובעת **מכבוד** האדם שלו.

בעת עריכתו של ההסכם, מעדיף בית המשפט את **כבודו** של המשיב על **כבוד** הציבור המכונה גם האינטרס הציבורי. זהו **כבודם** של אחרים אשר עלול להיפגע משחרורו של אדם שכנגדו מצויה עילת מעצר.

בעת עריכתו של ההסכם, נותן בית המשפט את **הכבוד** הראוי למשיב כאדם המסוגל לקיים את דברו בעתיד, כבוד מסוג מיוחד זה מכונה בשם "אמון".

המשיב מצווה **לכבד** את החלטת בית המשפט בעניינו ואת הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט ובעיקר מצווה **לכבד** את האמון שניתן בו.

הפרת הסכם זה הינה פגיעה **בכבוד** בית המשפט וב**כבוד** הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט.

אם הופר הסכם זה, הופר מאזן **הכבוד**, אם נשמט האמון תתמוטט החלופה, או אז תכתיב שורת הדין שליחתו של המשיב למעצר והיא תיסוג רק מפני שיקולים מיוחדים ונדירים של תכליתיות ושל מידתיות.

אין לשכוח הכבוד הינו הערך המוסרי הבסיסי שעליו בחר המחוקק הישראלי להשתית את חקיקתו ואת העשייה המשפטית, והוא מונח ביסודן של מאות רבות של שנות פסיקה במשפט העברי, עד אשר בא למקומו ב - חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

ההלכה היא שמי שמפר את תנאי שחרורו - ככלל ייעצר ולא בנקל יינתן בו אמון פעם נוספת, ואין חובה על בית המשפט לבחון חלופה פעם נוספת [בש"פ 8830/12 אלכרישאת, בש"פ 5673/12 אטינגר בש"פ 7364/12 אדרי, בש"פ 507/00 מזרחי בש"פ 7853/12 אל עוואדרה].

גם הרתעת הרבים הובאה כשיקול משמעותי בפסיקת בית המשפט העליון וכך נאמר שם:

"בכך יש משום העברת מסר ברור וחד משמעי, למשחררים לחלופת מעצר, כי אי הקפדה על תנאי השחרור טוביל, ככלל, לחזרתם למעצר מאחורי סורג ובריה בשל אובדן אמונו של בית המשפט בהם " [בש"פ 7853/12 אל עוואדרה].

עד כאן הכלל והחריגים השומרים על הכלל קיימים גם הם, הן בהמשך דבריו של בית המשפט העליון והן בהחלטות אחרות.

המדובר הוא במקרים חריגים ובהם ניתן להצביע על נסיבות מיוחדות הן נסיבות ההפרה עצמה והן נסיבות אישיות יוצאות דופן, והכול תוך שיקול דעת בנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנתון

[בש"פ 782/99 בן שמחון , בש"פ 634/09 שושן , בש"פ 625/07 חסדאי].

מן הכלל אל הפרט:

ב"כ המשיב הציע חלופה שכללה הצעה של ערב נוסף בלבד ואף טען כי יש להקל את תנאי השחרור.

מצאתי כי מסוכנתו של המשיב משמעותית, הוא ביצע איומים אף מתוך מעצר הבית שלו ובוודאי אין הוא בא במסגרת החריגים אותם מנתה הפסיקה להלכה הקובעת שמי שמפר את תנאי שחרורו - ככלל ייעצר ולא בנקל יינתן בו אמון פעם נוספת. במקרה זה קבעה הפסיקה כי אף אין חובה על בית המשפט לבחון חלופה פעם נוספת.

התרשמותי היא, כי המשיב עצמו עלול בסבירות גבוהה להפר תנאים שיושגו עליו בעתיד ובהנתן עבירות האלימות החמורות שביצע הפרותיו הסמוכות, עברו הפלילי המכביד והתרשמות בית המשפט, אין לי אלא להורות על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

לאור ההפרות העקביות והבוטות ולאחר ששמעתי את הערב מישל אבוטבול אני קובע כי ההפקדה במזומן אותה הפקיד המשיב להבטחת תנאי השחרור - תחולט.

אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

זכות ערר בתוך 30 יום.

התיק ינותב מחדש לקביעה בפני כב' השופטת שלו.

שב"ס מתבקש לאפשר לאביו של המשיב, מישל אביטבול, הכנסת ציוד ראשוני וכן דבק שיניים על פי הנהלים.

**ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשע"ד,
15/07/2014 במעמד הנוכחים.
אמיר דהאן, שופט**